

**Ewa Świstak, Beata Sawicka,
Monika Świątkowska**

**Baza noclegowa jako element
infrastruktury turystycznej na
przykładzie województw regionu
nadmorskiego**

Ekonomiczne Problemy Usług nr 85, 279-289

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

EWA ŚWISTAK

BEATA SAWICKA

MONIKA ŚWIĄTKOWSKA

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

**BAZA NOCLEGOWA JAKO ELEMENT INFRASTRUKTURY
TURYSTYCZNEJ NA PRZYKŁADZIE WOJEWÓDZTW REGIONU
NADMORSKIEGO**

Wprowadzenie

Baza noclegowa uznawana jest za podstawowy element infrastruktury turystycznej wykorzystywany w obsłudze ruchu turystycznego. Charakter i struktura bazy noclegowej zależy od czynników środowiska przyrodniczego, socjalno-ekonomicznych i funkcjonalnych. Na zróżnicowanie bazy wpływa m.in. typ krajobrazu i warunki klimatyczne, struktura i charakter ruchu turystycznego na danym terenie oraz charakter poszczególnych miejscowości i ich rola w recepcji ruchu turystycznego (miejscowości wypoczynkowe, uzdrowiska)¹.

Na bazę noclegową składa się ogół obiektów i miejsc noclegowych znajdujących się na określonym obszarze (np. kraj, region, województwo, gmina), udostępnianych turystom sezonowo lub całorocznie².

---

¹ *Obsługa ruchu turystycznego*, red. Z. Kruczek, Wyd. Proksenia, Kraków 2006, s. 33.

² *Funkcjonowanie przedsiębiorstwa hotelarskiego*, red. H. Górską-Warsewicz., E. Świstak, Wydawnictwo SGGW, Warszawa 2010, s. 19.

Bazę noclegową w Polsce stanowią obiekty zakwaterowania zbiorowego podlegające kategoryzacji i/lub ewidencji, zdefiniowane w ustawie o usługach turystycznych z 1997 roku (hotele, motele, pensjonaty, kempingi, domy wycieczkowe, schroniska młodzieżowe, schroniska oraz pola biwakowe)³ bądź przez GUS na potrzeby statystyki (inne obiekty hotelowe, szkolne schroniska młodzieżowe, ośrodki czasowe, ośrodki kolonijne, ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, domy pracy twórczej, zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych, zakłady uzdrowiskowe, hostele oraz pozostałe niesklasyfikowane⁴, a wśród nich m.in.: gospody, zajazdy, karczmy, bungalowy, domy noclegowe, stacje wodne itd.).

Rozmieszczenie obiektów noclegowych w Polsce nie jest równomierne. Pomorze z racji swoich walorów turystycznych należy do regionów o największej koncentracji bazy noclegowej, a jej charakter i struktura wynika ze specyfiki warunków naturalnych i głównych funkcji regionu.

1. Cel, zakres, materiał i metodyka pracy

Celem pracy była analiza bazy noclegowej województw pomorskiego i zachodniopomorskiego jako ważnego elementu zagospodarowania turystycznego. Tło dla powyższej analizy stanowiła prezentacja zasobów, struktury i zmian bazy noclegowej w Polsce w okresie 1999–2010. O wyborze województw zdecydowało ich znaczenie w obsłudze ruchu turystycznego Polsce, na co wskazuje zarówno rozbudowana i różnorodna baza noclegowa, jak i znaczna liczba korzystających z niej turystów.

Materiał do analiz stanowiły dane statystyczne publikowane przez Główny Urząd Statystyczny, Instytut Turystyki oraz strategie rozwoju badanych województw opracowane przez Polską Agencję Rozwoju Turystyki.

---

³ Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, DzU z 2004 r., nr 223, poz. 2268 z późn. zm.

⁴ www.stat.gov.pl.

2. Baza noclegowa w Polsce

W 2010 roku w bazie statystycznej GUS zarejestrowanych było 7206 obiektów zbiorowego zakwaterowania, na które składało się 3223 obiektów hotelowych (hotele, motele, pensjonaty i inne hotelowe) i 3983 pozostałych. Obiekty te dysponowały łącznie 610 tysiącami miejsc noclegowych (tabela 1)⁵.

Tabela 1

Baza noclegowa zakwaterowania zbiorowego (wybrane rodzaje obiektów)
w Polsce w latach 1999 i 2010.

Rodzaj obiektu	Obiekty		Miejsca noclegowe (tys.)		Korzystający (tys.)	
	1999	2010	1999	2010	1999	2010
Ogółem	8301	7206	691,8	610,1	10525	20461
Hotele	906	1796	91,9	176,0	3192	11740
Motele	130	123	5,8	4,7	254	327
Pensjonaty	499	293	22,6	12,7	391	346
Inne hotelowe	-	1011	-	47,5	-	1941
Domy wycieczkowe	201	52	14,3	4,2	429	168
Schroniska*	599	406	25,7	23,0	230	642
Ośrodki wczasowe	2293	1154	206,9	122,1	1764	1492
Ośrodki kolonijne	266	100	36,1	13,9	165	87,5
Ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe	481	494	48,4	50,3	775	1231
Zespół domków turystycznych	539	365	34,3	21,5	297	246
Kempingi	224	121	38,4	19,6	271	199
Pola biwakowe	427	193	53,4	21,4	197	74
Zakładowe uzdrowiskowe	146	159	25,9	32,0	282	612
Pozostałe niesklasyfikowane	1441	902	80,0	59,3	1334	1087

* łącznie z młodzieżowymi i szkolnymi

Źródło: opracowanie własne na podstawie: *Turystyka w 2010 r.*, Główny Urząd Statystyczny, Warszawa 2011.

W latach 1999–2006 liczba obiektów zbiorowego zakwaterowania w Polsce charakteryzowała się tendencją malejącą (spadek o 30%), co było następ-

⁵ Baza noclegowa wg stanu w dniu 31 lipca oraz jej wykorzystanie w I półroczu 2010 roku. Informacja na konferencję prasową w dniu 26 października 2010, www.stat.gov.pl.

stwem przemian zachodzących po urynkowaniu gospodarki, polegających na prywatyzacji i sprzedaży lub zamykaniu obiektów nierentownych, o niskim standardzie czy przeznaczaniu budynków i pobliskiego terenu na inne cele (mieszkalne, administracyjne) lub zwracaniu ich dawnym właścicielom. W latach 2007–2010 obserwowano zmianę tej niekorzystnej tendencji, skutkującej 7-procentowym wzrostem liczby obiektów zbiorowego zakwaterowania.

W roku 1999 w polskich obiektach noclegowych wypoczywało 10,5 mln turystów, natomiast w roku 2010 już 20,4 mln, czyli dwukrotnie więcej. Wzrost ten był spowodowany m.in. realizacją nowych inwestycji w turystyce, przebudową i modernizacją istniejących obiektów oraz podniesieniem ich standardu, a także tendencją do wypoczynku poza miejscem swojego zamieszkania i wzrostem dochodów ludności z jednej strony oraz zróżnicowaniem cenowym oferty obiektów noclegowych – z drugiej.

W roku 2010 wśród obiektów zakwaterowania zbiorowego uwzględnionych w statystyce GUS najliczniejszą grupę (25%) stanowiły hotele. Ich liczba w Polsce systematycznie rośnie – w latach 1999–2010 zwiększyła się prawie dwukrotnie (z 906 do 1796). Z noclegów w hotelach w 2010 roku skorzystało 3,2 mln turystów, czyli ponad trzykrotnie więcej niż w roku 1999.

Rozwój bazy hotelowej nie przebiegał równomiernie na terenie całej Polski: w roku 2010 najwięcej hoteli zlokalizowanych było na terenie województw: małopolskiego (249 obiektów), wielkopolskiego (209 obiektów) i dolnośląskiego (200 obiektów); zdecydowanie najmniej – na terenie województwa podlaskiego (23 objekty) i opolskiego (29 obiektów)⁶.

Do najczęściej wykorzystywanych przez turystów obiektów noclegowych w Polsce oprócz hoteli należą ośrodki wczasowe. W roku 2010 ich udział w ogólnej liczbie obiektów zbiorowego zakwaterowania wynosił 16% (1154 objekty), ale w przeciwieństwie do hoteli obserwowano systematyczny spadek liczby tych obiektów – o 50% w latach 1999–2010. Analizując strukturę przestrzenną lokalizacji ośrodków wypoczynkowych w Polsce w 2010 roku, należy stwierdzić, że największym ich udziałem w ogólnej liczbie obiektów charakteryzowały się województwa: zachodniopomorskie (41%) oraz pomorskie (26%). Analiza terytorialnego rozmieszczenia obiektów zakwaterowania zbiorowego wskazuje na ich dużą koncentrację na północy kraju (w pasie nadmorskim) oraz

---

⁶ *Turystyka w 2010 r., op.cit.*

na południu kraju (góry i pogórze), a najmniejszą na obszarach nizinnych i pojeziernych⁷.

Szczególnie dużymi rozmiarami bazy noclegowej charakteryzują się województwa: małopolskie, zachodniopomorskie, pomorskie i dolnośląskie, czyli regiony najbardziej atrakcyjne turystycznie, o specyficznym mikroklimacie i bogatych walorach krajobrazowych⁸. Na ich terenie w 2010 roku znajdowała się połowa ogólnej liczby obiektów zbiorowego zakwaterowania (tabela 2).

Tabela 2

Zasoby bazy noclegowej według województw w 2010 roku

Województwo	Liczba obiektów	Udział (%)	Liczba miejsc noclegowych	Udział (%)
Polska	7206	100	610111	100
dolnośląskie	726	10,1	49067	8,0
kujawsko-pomorskie	316	4,4	24843	4,1
lubelskie	322	4,6	20307	3,3
lubuskie	298	4,1	20283	3,3
łódzkie	289	4,0	19981	3,3
małopolskie	875	12,1	69959	11,5
mazowieckie	405	5,6	43366	7,1
opolskie	111	1,5	7765	1,3
podkarpackie	379	5,3	22577	3,7
podlaskie	182	2,5	11409	1,9
pomorskie	802	11,1	80178	13,1
śląskie	511	7,1	40989	6,7
świętokrzyskie	162	2,2	12252	2,0
warmińsko-mazurskie	387	5,4	37722	6,2
wielkopolskie	625	8,7	42930	7,0
zachodniopomorskie	816	11,3	106483	17,5

Źródło: opracowanie własne na podstawie: *Turystyka w 2010 r., op. cit.*

⁷ B. Mikuta., B. Sawicka, M. Świątkowska, *Usługi hotelarsko-turystyczne*, Wydawnictwo Format AB, Warszawa 2007, s. 36.

⁸ *Obsługa ruchu turystycznego, op.cit., s. 42.*

3. Baza noclegowa regionu nadmorskiego

Województwa zachodniopomorskie i pomorskie należą do najbardziej atrakcyjnych turystycznie regionów w Polsce, o czym decydują ich cenne walory wypoczynkowe, służące regeneracji sił fizycznych i psychicznych, krajoznawcze (przyrodnicze i kulturowe), które stanowią przedmiot zainteresowania turystów oraz specjalistyczne – umożliwiające uprawianie turystyki aktywnej (np. kitesurfing, windsurfing, narciarstwo wodne, motolotniarstwo)⁹.

Wśród walorów przyrodniczych i krajobrazowych główne znaczenie mają: pas piaszczystych plaż, liczne lasy i zbiorniki wodne (np. Zalew Szczeciński, jeziora: Dąbie, Jamno, Drawsko, Lubie, Gardno, Łebsko i inne). Na terenie analizowanych województw funkcjonują parki narodowe: Słowiński PN, Woliński PN, Drawieński PN, PN Borów Tucholskich oraz liczne parki krajobrazowe np.: Trójmiejski PK, Nadmorski PK, PK Mierzei Wiślanej, Kaszubski PK, Wdzydzki PK¹⁰. Walory klimatyczne i uzdrowiskowe Pomorza wynikają z bezpośredniego wpływu nadmorskiego klimatu, nasycenia morskim aerozolem, pozbawionego alergenów powietrza.

O atrakcyjności regionu pomorskiego decyduje również możliwość ciekawego spędzenia czasu poprzez uczestnictwo w organizowanych cyklicznie licznych imprezach kulturalnych, np. Jarmarku Dominikańskim w Gdańsku, Dniach Morza w Szczecinie, Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Organowej w Kamieniu Pomorskim, Festiwalu Gwiazd w Międzyzdrojach.

Podróże wakacyjne, w tym nad morze, są obecnie trwałym elementem stylu życia ludzi w krajach wysoko rozwiniętych. Stwarzają one możliwość zmiany środowiska, odpoczynku i relaksu, sprzyjają zawieraniu nowych znajomości, ucieczce od samotności, a czasem są nawet elementem prestiżu¹¹. Z badań Instytutu Turystyki wynika, że w 2009 roku 37% Polaków uczestniczących w wyjazdach długoterminowych wybrało wypoczynek nad morzem, co w porównaniu z rokiem 2000 oznaczało wzrost o 18 punktów procentowych. Wyjeżdżający na urlop w 2009 roku preferowali spokojny wypoczynek i krótkie

---

⁹ G. Gołębski, *Vademecum pilota grup turystycznych*, Wydawnictwo AE w Poznaniu, Poznań 2001, s. 212.

¹⁰ www.morzebałtyckie.pl.

¹¹ H. Górską-Warsewicz, B. Sawicka, M. Świątkowska, E. Świstak, A. Tul-Krzyszczuk, *Specyfika świadczenia usług hotelarskich na terenach niezurbanizowanych*, w: *Turystyka na terenach niezurbanizowanych*, red. I. Ozimek, Wydawnictwo SGGW, Warszawa 2011, s. 172.

spacery (71% wskazań), co trzeci turysta korzystał z rozrywek i prowadził życie towarzyskie, a 18% aktywnie uprawiało turystykę¹².

W roku 2010 w tych dwóch województwach była zlokalizowana jedna czwarta wszystkich obiektów zbiorowego zakwaterowania w Polsce i jedna trzecia oferowanych przez nie miejsc noclegowych. Baza noclegowa województw zachodniopomorskiego i pomorskiego jest dobrze rozwinięta (tabela 3), a każde z nich dysponuje zbliżoną liczbą obiektów zbiorowego zakwaterowania (odpowiednio 839 i 832 w roku 2010). W strukturze rodzajowej obiektów największy udział mają: ośrodki wczasowe (218 i 346), obiekty niesklasyfikowane (144 i 79) i hotele (135 i 87).

Tabela 3

Wybrane rodzaje obiektów zbiorowego zakwaterowania w województwach pomorskim i zachodniopomorskim w 2010 roku

Obiekty zbiorowego zakwaterowania	Województwo	
	pomorskie	zachodniopomorskie
Razem	802	816
Ośrodki wczasowe	216	318
Hotele	144	92
Inne hotelowe	89	82
Obiekty niesklasyfikowane	105	64
Zespoły domków turystycznych	61	44
Pola biwakowe	28	26
Ośrodki kolonijne	20	28
Obiekty uzdrowiskowe	7	47
Schroniska młodzieżowe	22	23
Kempingi	22	18

Źródło: *Turystyka w 2010 r., op. cit.*

Turystyczna baza noclegowa województw zachodniopomorskiego i pomorskiego wiąże w jedną całość wszystkie obiekty noclegowe bezpośrednio związane z obsługą ruchu turystycznego. Poszczególne ich rodzaje spełniają w zależności od przeznaczenia i standardu obiektu różne funkcje, z których za

¹² www.intur.pl.

najważniejsze na tym terenie należy uznać: funkcję wypoczynkową, następnie biznesową i zdrowotną. Baza noclegowa regionu zachodniopomorskiego ma przede wszystkim charakter wypoczynkowy i zdrowotny, a baza regionu pomorskiego wypoczynkowy i biznesowy.

Funkcja wypoczynkowa bazy noclegowej w regionie jest jedną z dominujących. Przeważająca część obiektów obu analizowanych województw, niezależnie od rodzaju i standardu, jest dobrze przystosowana do obsługi turystyki wypoczynkowej. Największym zainteresowaniem cieszą się zakłady noclegowe położone w powiatach nadmorskich, a cechą charakterystyczną wypoczynku nad morzem jest pobyt długoterminowy (7–14-dniowy). W typowych wyjazdach wypoczynkowych nad morze uczestniczą rodziny, a szczyt wyjazdów przypada na miesiące letnie: lipiec i sierpień¹³. Taki termin korzystania z obiektów noclegowych sprzyja powstawaniu zakładów działających sezonowo – tylko w analizowanych województwach stanowią one większość, bo około 60% wszystkich obiektów noclegowych. Popularność ośrodków wczasowych wynika z preferowania tańszych obiektów podczas wyjazdów rodzinnych.

Funkcja biznesowa bazy noclegowej w obsłudze ruchu turystycznego nabiera coraz większego znaczenia ekonomicznego wobec dynamicznego rozwoju turystyki biznesowej w Polsce. Wymagania turysty biznesowego obejmują: zakwaterowanie w luksusowym obiekcie, wyżywienie (indywidualnych biznesmenów i uczestników konferencji), całodobowy room-service, sprawny system przekazywania wiadomości, w tym ekonomicznych oraz program telewizyjny w języku angielskim¹⁴.

Funkcję biznesową bazy noclegowej spełniają przede wszystkim hotele dysponujące zespołem wielofunkcyjnym, ale także ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe i coraz częściej ośrodki wczasowe. Zgodnie z aktualnymi trendami firmy chętnie wykorzystują regiony poza centrami dużych miast o dużych walorach turystycznych na organizację wyjazdów własnych pracowników w celach biznesowych, integracyjnych, motywacyjnych i wypoczynkowych. Wychodząc naprzeciw ich oczekiwaniom, wiele ośrodków wczasowych przystosowało własną ofertę także dla potrzeb gości biznesowych, wyposażając obiekty w sale konferencyjne.

---

¹³ www.intur.pl.

¹⁴ W.W. Gaworecki, *Turystyka*, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2007, s. 37–39

Najlepiej przygotowanymi regionami do przyjęcia gości biznesowych województwie zachodniopomorskim są w: Szczecin, Świnoujście, Koszalin, Kołobrzeg. Jeśli chodzi o województwo pomorskie, należy wymienić tu: Gdańsk, Gdynię i Sopot. Dysponują one nie tylko dobrze przygotowaną bazą noclegową, lecz również najlepiej rozwiniętymi szlakami komunikacyjnymi (PKS, PKP, drogi ekspresowe, lotniska), bazą gastronomiczną i rozrywkową. Z obu analizowanych województw, województwo pomorskie charakteryzuje się lepiej rozwiniętą bazą noclegową w zakresie turystyki biznesowej reprezentowaną przez takie obiekty, jak np.: Hotel Haffner (4-gwiazdkowy), Sheraton Sopot Hotel (5-gwiazdkowy), gdańskie Centrum Konferencyjno-Szkoleniowe NOT, oraz Centrum Konferencyjne VNS, Hotel Nadmorski Gdynia (4-gwiazdkowy) czy Morski Instytut Rybacki – Centrum Konferencyjno-Szkoleniowe w Gdyni¹⁵.

Turystyka zdrowotna to świadome i dobrowolne udanie się na pewien okres poza miejsce zamieszkania w czasie wolnym od pracy w celu regeneracji organizmu dzięki aktywnemu wypoczynkowi fizycznemu i psychicznemu¹⁶. Specyficzny mikroklimat, zdrowotne właściwości wody morskiej oraz obecność źródeł wód głębinowych sprzyjają rozwojowi turystyki uzdrowskiej i sanatoryjnej w obu województwach, a w zachodniopomorskim dodatkowo także złoża surowców leczniczych. Województwo to dominuje w Polsce pod względem liczby zakładów uzdrowskich (47), z których prawie połowa znajduje się w powiecie kołobrzesckim, a jedna trzecia w Świnoujściu. Obiekty uzdrowskie w województwie pomorskim znajdują się w: Ustce, Łebie, Juracie i Sopocie; w roku 2009 było ich siedem.

Przyszłościowym celem obu województw jest stworzenie regionu, do którego turyści będą przyjeżdżać przez cały rok. Wśród celów *Strategii Rozwoju Turystyki w Województwie Zachodniopomorskim do roku 2015* związanych z bazą noclegową można wymienić¹⁷:

- rozwój turystyki uzdrowskiej i zdrowotnej (program *Zdrowe wybrzeże*);
- propagowanie turystyki rodzinnej;

---

¹⁵ www.e-konferencje.pl/artukul_najlepsze-sale-konferencyjne--785.html.

¹⁶ W.W. Gaworecki, *Turystyka*, op.cit., s. 37–39

¹⁷ *Strategia Rozwoju Turystyki w Województwie Zachodniopomorskim do 2015 roku*, Zespół Polskiej Agencji Rozwoju Turystyki S.A., Zachodniopomorska Regionalna Organizacja Turystyczna, Warszawa–Szczeci–Koszalin 2005/2006, www.zrot.pl/index1.php?c=st.

- zainteresowanie turystów pojezierzami z pasa nadmorskiego (program *Pojezierza, specjalne strefy turystyczno-wypoczynkowe*);
- rozwój gospodarstw agro- i ekoturystycznych;
- popularyzację oferty wypoczynkowej poza sezonem letnim (program *Zachodniopomorskie weekendy*).

Cele strategii rozwoju turystyki w województwie pomorskim opublikowanej w dokumencie pt. *Uwarunkowania i kierunki rozwoju turystyki w województwie pomorskim* są przewidziane do realizacji poprzez wdrażanie m.in. takich programów, jak¹⁸:

- program *Zwrot ku morzu* – zakładający kompleksowy system działań w zakresie rozwoju infrastruktury, także noclegowej w ramach budowy wizerunku oraz wykorzystania potencjału turystycznego Pomorza;
- program *Z charakterem Pomorza* dążący do stworzenia unikalnego wizerunku regionu, m.in. poprzez wspieranie budowy i modernizacji infrastruktury, opracowanie systemu rekomendacji w stosunku do bazy turystycznej;
- program *Na szlakach historii*, zakładający m.in. kompleksowe i konkurencyjne zagospodarowanie walorów kulturowych i historycznych regionu na cele turystyczne, wspieranie przyjazdów krótkookresowych w okresie jesienno-wiosennym, wsparcie budowy i rozwoju atrakcyjnej oferty pobytowej;
- program *Przystanki historyczne Pomorza* – dotyczący współpracy z województwem zachodniopomorskim w zakresie kompleksowego rozwoju ofert turystycznych oraz infrastruktury okołoturystycznej wokół szlaków tematycznych.

Uwagi końcowe

Województwa: pomorskie i zachodniopomorskie należą do najlepiej rozwiniętych turystycznie regionów w Polsce. Oferują one kompleksowy produkt turystyczny zarówno w zakresie dóbr podstawowych reprezentowanych przez unikatowe walory naturalne, jak i dóbr komplementarnych, czyli infrastruktury

---

¹⁸ *Uwarunkowania i kierunki rozwoju turystyki w województwie pomorskim*, Polska Agencja Rozwoju Turystyki, 2004, www.woj-pomorskie.pl/downloads/ekspertyza.pdf.

turystycznej, w skład której wchodzi m.in. baza noclegowa o dużej zdolności recepcyjnej, rozbudowana pod względem liczby i różnorodności obiektów, adekwatna do podstawowych funkcji regionu. W porównaniu do województwa pomorskiego, zachodniopomorskie ma charakter bardziej wypoczynkowy, a mniej biznesowy, dlatego odczuwa w większym stopniu skutki ewentualnego skrócenia sezonu letniego z powodu niesprzyjających warunków pogodowych. Proponowana oferta musi więc zakładać wydłużenie sezonu, co znajduje odzwierciedlenie w nowej strategii regionu. Do priorytetowych celów strategicznych obu województw należy rozwój infrastruktury i promocja lepszego wykorzystania już istniejącej w rejonach oddalonych od pasa nadbrzeżnego.

THE HOSTEL BASE AS A PART OF THE TOURIST INFRASTRUCTURE ON THE EXAMPLE OF THE POMERANIAN REGION

Summary

The aim of the study was the analysis of the hostel base condition in two Polish seaside provinces - the Pomeranian and West Pomeranian and the strategy development of tourism in this provinces. The material to analyses made up statistical data published by GUS, Institute of Tourism and the strategies of the development explored provinces worked out by PART. Pomeranian and West Pomeranian provinces belong to the best touristic developed regions in Poland. They make up the synonym of the Polish touristic brand in the range of the rest, also active and health or business stays. The West Pomeranian region has the more rest character in the comparison with the Pomeranian region, and less the business.

Translated by Monika Świątkowska